

חלול בתוכו ועמוק קצת בתוכו ; ונכנס לשם רבינו זכרונו לברכה עם האיש הנ"ל, וישב רבינו זכרונו לברכה, שם על הארץ ולקח מבית יד שלו ספר "שערי ציון", והתחיל לומר, ובכה מאד מאד והיה אומר להלן מדף לדף ובכה הרבה מאד מאד בלי הפסק והאיש עמד אצלו והחזיק הצוביך (בית קבול המקטרת) שלו, ועמד משתומם, וראה בכייתו הגדולה מאד ושהה זמן הרבה בזה.

וכאשר פסק לבכות צוה על האיש הנ"ל שילך ויסתכל בחוץ היכן היום עומד, ויצא וראה שכבר פנה היום והשמש נוטה לשקע, וכל כך התמהמה בבכייתו קרוב ליום שלם בקיץ בלי הפסק. אחר כך, צוה לו להוציא אש ועשן הלולקע (מקטרת) וישב מעט. ויצאו לחוץ ואמר לו שיהיה זמן שיהיה קשה מאד להתקרב אליו, אך אני עכשו בידכם ואתם ורבי יעקב יוסף אם תרצו, אני יכול לעשות מכם צדיקים כמוני בעצמי.

חיי מוהר"ן

(חיי מוהר"ן - מעלת תורתו וספרי הקדושים שמו)
אמר : העולם לא טעמו אותי כלום עדיין. אילו היו שומעין רק תורה אחת שאני אומר עם הניגון והריקוד שלה, היו כולם בטלים בביטול גמור. היינו כל העולם כולו אפילו חיות ועשבים וכל מה שיש בעולם, הכל היו מתבטלין בכלות הנפש מגודל עוצם התענוג המופלא והמופלג מאד מאד.

ואפשר להבינו, כי מי שהוא יודע ניגון וריקוד, הנה מי שמנגן מטבע הניגון שנמשך נפש השומע אחר הניגון ומתבטל בכלות הנפש אחר תנועות הניגון כפי כל תנועה ותנועה של הניגון כפי מה שיש כוח לאותה התנועה לשבר ולעורר הנפש להמשיכה אחריה. מכל שכן, מי שיכול לרקוד שיהיה הריקוד מכוון ממש כפי תנועות הניגון. כי יש תנועות בכל איבר ואיבר ששייך לתנועות הניגון, שאצל זאת התנועה צריכין לנענע בראשו או לכפל עצמו, וכיוצא בשאר איברים וברגלים שצריכין לעשות תנועה בגופו וברגליו כפי תנועות הניגון מכוון ממש.

ובפרט מי שמנגן ניגון עם דבורים, ושיר שמסדר שיר ודבורים עם תנועות הניגון, שהשיר והדבורים שייכים בכון גדול להניגון שמשקל השיר מכוון ממש כפי נעימות הניגון, וגם הריקוד מכוון ממש כפי נעימות הניגון ומשקל השיר כי כולו אחד, כשזוכין לשמוע ניגון כזה עם שיר ודבורים ועם ריקוד כזה שכולם שייכים זה לזה בכון גדול ממש, כי הדבורים דהיינו השיר והניגון והריקוד כולו אחד ממש, כשזוכין לשמוע זאת, אזי מתבטלים ממש בכלות הנפש מגודל עוצם התענוג המופלא.

וזהו התענוג הגדול מכל התענוגים, ואין תענוג גדול מזה, ומי שלא טעם זאת אינו

יודע כלל מתענוג. אשרי עין ראתה זאת, כי גם בעולם הבא, אין הכל זוכין לשמוע ולראות זאת, רק מי שטרם בערב שבת וכו'. ואלו העומדים סביבו אין יכולין ויודעין מה לעשות, רק יש להם כלות הנפש והשתוקקות נפלא מעוצם התענוג, והוא עומד באמצע ועושה כנ"ל, (והבן הענין היטב כי אי אפשר לבאר זאת בכתב. ומי שהוא יודע ניגון וריקוד יוכל לשמוע מעט בלבו עוצם נעימות עונג והשתוקקות הנ"ל בכלות הנפש ממש עד שמתבטלים לגמרי והבן).

גם כל מי שסמוך ומקורב יותר, נעשה אצלו כל התנועות ממילא, כנראה בחוש במשל הנ"ל שמי שסמוך יותר אל הניגון והריקוד ומבין ביותר, נעשין אצלו ממילא כל התנועות של הניגון והריקוד מחמת גודל התענוג. כנראה בחוש, שכשאדם שומע ניגון וריקודים מחמת התענוג שנמשך אחר הניגון, הוא עושה אחריו גם כן אותן התנועות והוא מנגן ומרקד גם כן קצת כי נעשה אצלו ממילא תנועות הניגון והריקוד. כמו כן כשמקורב יותר אל

הקדושה, כל מה שסמוך יותר אל התורה והניגון והריקוד נעשה גם כן אצלו התנועות של כל הנ"ל של הקדושה ממילא. כל זה שמעתי בעצמי.

ובלשון אשכנזי, שמעתי שאמר בזו הלשון : (זיי זאלן מיך הערן איין תורה מיט דעם נגון אין מיט איין טאנץ וואלט די גאנצע וועלט אויס גיגאנען) [אילו היו שומעין רק תורה אחת שאני אומר עם הניגון והריקוד שלה, היו כל העולם כולו מתבטלין בכלות הנפש] וחזר ושאל (וואס האב איך גיזאגט ?) [מה אמרתי ?] והשיב לו הרב רבי נתן זכרונו לברכה שאמר ככל הנ"ל, ואמר לו רבנו זכרונו לברכה (וואס מיינסטו) [מה אתה סובר] אפלו חיות ועשבים וכו' ככל הנזכר לעיל :

עצות

(מספור עצות המבוארות - סוכות/שמיני עצרת, א"ת)
שמיני עצרת הוא בחינת תיקון המשפט. היינו המשפט שאדם עורך לעצמו, ומתבונן היטב אם הוא נוהג כהוגן בכל מידותיו ומעשיו. גם ההודאה במשפט ה', היינו האמונה האמתית שה' יתברך נוהג בצדק וביושר בכל משפטיו והנהגותיו, והאמונה שכל מה שה' יתברך מסבב עם

האדם הוא בוודאי לטובה גדולה, בגשמיות וברוחניות, זה עיקר תיקון המשפט. כך מבואר בלקוטי הלכות, הלכות ראש חודש, הלכה ו' סעיף י"א. ועל ידי זה זוכים לתיקון הברית.

תפילה

(מספור לקוטי תפילות ב', תפילה ה')

ובזכות קדושת שמיני עצרת הקדוש, תזכנו לתיקון המשפט דקדושה, ועל ידי זה תצילנו תמיד מפגם הברית וממקרה לילה, חס ושלוש, ותהיה הטיפה הקדושה נקלטת ונעצרת בקדושה גדולה כרצונך הטוב, ולא תהא נשחתת, חס ושלוש, לעולם.

ותשמרנו ותצילנו מרבנים ודיינים שאינם הגונים, ותבטל כוחם וממשלתם מן העולם. חוסה עלינו כרוח רחמיק, וזכנו שיהיה לנו ולכל ישראל רבנים ודיינים כשרים שיעמידו הדת על תלו וידונו דין אמת לאמתו, באופן שנוכה לתיקון המשפט באמת, ונזכה לתיקון הברית בשלמות בכל הבחינות באמת כרצונך הטוב.

רחם עלינו למען שמך, ומלא כל משאלותינו לטובה, **אם כבנים אם כעבדים, אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים, ואם כעבדים עינינו לך תלויות, עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו איום קדוש.**

מכתב

(מספור אָבִי הַנְּחֵל ב' - מכתב רל"ג)

לכבוד אותן הרחוקים והגרועים ביותר שכבר הזקינו ברשתם ונתעבו ונתגשמו מאד!

אסור לעסוק בתיקונם, מי שאין כוחו חזק וגדול ביותר, כי יוכלו להזיק לו מאד, רק הצדיק האמת שהוא הרבי והמנהיג האמת של כל הדורות, שכוחו אביר וחזק מאד מאד, יכול לקרבם ולתקנם ולהעלותם להביאם אל התכלית הטוב.

כי זה הצדיק מקשר את עצמו, אפילו עם הפחות שבפחותים והקל שבקלים, ומעלה את הכל לכף זכות, ומוצא זכות וטוב אפילו ברשע גמור, כי יש אלקות אפילו בדיוטא התחתונה, ועל ידי זה מעלהו לכף זכות באמת, ומתקנו ומחזירו בתשובה, ומלקט ומברר ומלקט ומעלה ומקבץ ומעלה הנקודות טובות שיש בהם מכל אחד, ועל ידי זה מעלה ומעלה הכל לכף זכות באמת, ומתקנו ומחזירו בתשובה. הצדיק הוא צינור של כל ההשפעות.

120 אלים